KEVIN J. ANDERSON

SPECII INDIGENE

POVESTIRE DIN SERIA

PREDATOR

KEVIN J. ANDERSON

Specii indigene

versiunea în limba română

UNCRIS

1

Planeta-colonie se numea Hardscrabble[1], iar acest amănunt ar fi trebuit să fie primul lui indiciu. Plini de speranță și hotărâre, Jerrick și ceilalți 150 coloniști n-ar fi trebuit niciodată să creadă propaganda sau broșurile din cadrul inițiativei de colonizare. Dar acum erau blocați pe această planetă mohorâtă, să trăiască sau să moară depinzând de tăria lor de caracter și de abilități.

În timp ce conducea vehiculul agricol combo mare cât un mamut pe terenul accidentat, Jerrick avea o față acră amintindu-și de imaginile evident retușate din data de baze, dar tatăl tânărului, Davin, s-a lăsat convins. Davin era un visător, optimist și – cel mai rău – carismatic. A convins jumătate din numeroasa sa familie, precum și un grup de prieteni, să i se alăture în aventură, și cu toții au crezut că această planetă nerevendicată va fi o nouă oportunitate, un nou *'acasă'*. Nici unul nu s-a gândit să întrebe de ce nimeni altcineva nu voia Hardscrabble.

Motorul combinei zbârnâia și vuia, iar Jerrick manevra vehiculul cu ușurința dată de o îndelungată familiaritate. Șenilele uriașe se rostogoleau pe drumul de pământ, ducându-l printre tarlalele cultivate cu hibrizi de grâu și porumb.

Inițiativa de colonizare a asigurat grupului lor o dotare de bază cu unelte și provizii, hrană conservată, semințe pentru culturi vegetale, embrioni pentru șeptel, construcții prefabricate, utilaje agricole, o bază de date cu înregistrări meteo și un sumar biologic obținut prin intermediul sateliților automați.

Când au ajuns anul trecut pe Hardscrabble, coloniștii au găsit o lume mohorâtă cu un climat temperat și o atmosferă respirabilă, dar oarecum acidă. Plantele native degajau oxigen, dar solul nu era ospitalier pentru formele de viață terestre, necesitând un efort mare pentru fertilizare. Animalele lor nu puteau digera speciile locale de ierburi. Insectele de pe Hardscrabble și păsările erau necomestibile și adesea doar o pacoste. Nici una dintre formele de viață nu putea fi luată în glumă, iar unele creaturi indigene erau prădători periculoși – așa

[1] Hardscrabble – ceva ce presupune muncă grea și strădanie.

cum au descoperit coloniștii chiar în primul an. O mică bucată de pământ a fost destinată cimitirului așezării.

Mulți ar fi vrut să sară la bordul următoarei nave de aprovizionare care urma să sosească pe Hardscrabble… doar că n-a mai venit nici una.

Aceasta era lumea lor acum. *’Mergi sau crapă.’*

În timp ce conducea combina, Jerrick a lovit cu pumnul în tabloul de bord polimeric din cabina supraînălțată. Inițiativa de colonizare i-a mințit. Cei 150 de visători aflați aici nu se temeau de munca grea și nici unul dintre ei nu se așteptase să fie ușor – dar s-au așteptat la onestitate.

Uneori, când era singur în mașinăria gigantică, conducând-o peste terenul virgin, Jerrick își lăsa furia și dezamăgirea să răbufnească. Da, era temperamental și o știa. Tatăl său îi spunea mereu pe un ton calm, răbdător, că era încă tânăr și mai avea multe de învățat.

Dar Jerrick era hotărât, împreună cu prietenii săi coloniști. Forțând pământul planetei să se supună, au plantat mai întâi iarbă cu creștere rapidă, modificată genetic, care a acoperit curând colinele, formând o matrice de sol și asigurând pășunatul pentru primele zece vite revitalizate din embrionii stocați. Pe alte câmpuri, culturile de grâu s-au copt repede, umplând silozurile. Pas cu pas, au cucerit un *cap-de-pod*. Colonia Hardscrabble va supraviețui – la limită.

Jerrick manevra mașinăria agricolă mamut care putea ara și fertiliza solul, planta culturile, iar mai apoi le și recolta. Panourile solare de pe capota combinei *storceau* energia din cerul acoperit de nori.

În timpul turelor obișnuite prin vale, inspecta culturile și extinderea pășunilor. Cele zece vite pășteau liniștite pe tarlalele cu iarbă verde bine conturate pe dealuri. Dincolo de zonele înierbate se întindeau colinele acoperite cu păduri dese, întunecate, rămase neexplorate.

Când a ajuns pe dealurile înierbate, s-a așteptat să vadă vacile păscând molcom, ca în fiecare zi. Cele zece animale aveau tendința să stea adunate, datorită limitării pășunii fertilizate. A căutat vreun *ping* pe ecranul de control și s-a încruntat. Nici o mișcare. Ajuns în vârful unei ridicături de teren, a văzut iarba

decolorată, petele de roșu, și formele împrăștiate pe pământ… și a simțit că i se face rău.

Înghițind cu greu, a accelerat combina mamut, rulând peste denivelările solului fără ca măcar să simtă vibrațiile. Când s-a aplecat înainte, ca să privească prin parbrizul înclinat, văzu siluetele prăbușite.

Vitele, cu trupurile sfâșiate și dezmembrate.

Jerrick a stopat combina, deprimat și înfuriat.

Lăsând motorul în funcțiune, a deschis portiera cabinei, a extins scara și a coborât pe sol. Alergă peste iarba stropită de sânge, îngrozit de ceea ce vedea. Șase vite erau întinse pe jos în fața sa – sau ce mai rămăsese din ele. Mirosul sângelui în aer era ca o ceață deasă cu miros metalic. Jerrick a strâns din dinți și și-a îngustat ochii, încercând să înțeleagă ce vedea.

O vită avea capul smuls și aruncat deoparte, cu ochii mari, bovini holbându-se lipsiți de viață, cu limba atârnând afară din bot, cu sângele împrăștiat peste tot pe iarbă. Toracele era sfâșiat într-o parte, cu coastele rupte și intestinele ieșite afară. Unul dintre membrele posterioare era smuls și aruncat alături. Celelalte cinci vite erau la fel de dezmembrate, și lui Jerrick îi era greu să determine unde se termina o carcasă și începea alta. A respirat adânc, cu nările dilatate, și cu sângele fierbând.

Când a auzit o vacă mugind în cealaltă parte a pășunii, Jerrick a reacționat instantaneu. A rupt-o la fugă prin iarba mare, gata să cadă când a călcat prin bălțile de sânge și pe intestinele risipite. Odată ajuns acolo, a rămas cu gura căscată. Alte carcase erau risipite împrejur.

Ultima vacă mugea slab, terorizată, zbătându-se să scape. Pe laterală avea răni lungi, sângerânde.

Dar nu putea scăpa de monstru.

Jerrick a recunoscut creatura oribilă care a ucis șapte coloniști anul trecut; cel mai înfricoșător prădător indigen de pe Hardscrabble.

Gruzzly era ca un hibrid de coșmar între un dinozaur și un urs grizzly. Negru, cu blana țepoasă care-i acoperea trupul uriaș. Capul îi era alungit și aplatizat ca al unui crocodil, pântecele placat și coada acoperită cu țepi ascuțiți, labele mari cu gheare de mărimea dinților de greblă.

Înainte ca bestia gigantică să poată sfâșia și ultima vacă, Jerrick a urlat provocator, fără cuvinte, sperând să distragă atenția creaturii. *Gruzzly* s-a oprit și și-a întors privirea către el, concentrându-se asupra noii prăzi.

În ciuda sfidării sale, Jerrick s-a prăbușit în țărână. A regretat instantaneu că și-a lăsat carabina cu plasmă în cabina combinei.

Anul trecut, *gruzzly* au apărut pe neașteptate pe dealurile din vecinătate, masacrând atât șeptelul cât și coloniștii, chiar dacă gustul animalelor terestre – sau al oamenilor – nu era chiar apetisant pentru ei. Prădătorii nativi și-au măcelărit pur și simplu victimele și le-au lăsat împrăștiate peste tot. Gruzzly atacau tot ce mișca.

Acum, bestia imensă s-a ridicat pe labele posterioare, întorcându-se cu fața către Jerrick; vaca rănită, lăsată în pace, s-a îndepărtat șchiopătând. Continua să scoată mugete de teroare. Tânărul a sărit în picioare, încercând disperat să fugă cât mai departe.

Cu un urlet asurzitor, *gruzzly* s-a lansat în salturi pe urmele sale.

Transpirând la greu, Jerrick se rostogolea peste terenul denivelat acoperit cu iarbă, alunecând pe urmele de sânge și sărind din nou în picioare. Alerga din răsputeri către combina mamut, atât ca să se pună la adăpost în cabină, cât și să-și ia carabina cu plasmă.

În ciuda panicii, continua să se gândească că vitele erau viitorul lui Hardscrabble! Jerrick nu va lăsa un monstru lipsit de rațiune să le ucidă pe toate, fără să suporte consecințele.

În timpul fugii, auzea tropăitul puternic apropiindu-se amenințător în urma sa, zdrobind iarba ca o mașinărie mare care urma să treacă peste el. La vederea combinei aflată drept în față, cu gândul la siguranța oferită de aceasta, și-a adunat ultimele puteri și a sprintat.

Dar nu se afla suficient de aproape. Nu putea fugi destul de repede.

A aruncat o privire peste umăr și a văzut bestia enormă chiar acolo, înfuriată, lovind prin aer cu laba uriașă. Jerrick a alunecat pe iarba însângerată, poticnindu-se într-o grămadă de intestine, și s-a prăbușit înainte – asta l-a salvat. Laba care ar fi trebuit săi

sfâșie umerii, și să-i rupă coloana vertebrală, a ratat lovitura. El s-a rostogolit și s-a târât către carcasa unei vaci. S-a lipit cu spatele de cadavru, respirând atât de greu, încât părea că plămânii îi urlă la fiecare inspirație și expirație.

Gruzzly l-a depășit din inerție. Jerrick a rămas nemișcat, predându-se, știind foarte bine că nu putea depăși creatura în alergare.

Atunci a văzut cum aerul tremură și apare o siluetă fantomatică asemănătoare unui om solid. Forma părea făcută din aer, apă, și mișcare invizibilă. *Gruzzly* nu a văzut cele trei puncte roșii de pe pieptul împlătoșat, ca un marcaj pe o țintă.

Cu un vuiet șuierat, o descărcare de energie a străpuns prin aer. A venit de nicăieri și l-a lovit pe *gruzzly*, deschizând un crater în care fumega carnea și sângele negru. Bestia cea uriașă s-a dat înapoi clătinându-se și și-a ridicat labele către rană. Creatura s-a întors să-și găsească atacatorul, dar nu a putut vedea nimic.

Jerrick auzi un *clinck*et… un sunet neomenesc. Aerul a vibrat din nou, iar camuflajul parcă s-a topit dezvăluind un *'om'* – nu, nu era un *om*.

Purta o mască metalică ciudată cu fante oarbe pentru ochi; *'șuvițe'* ca de păr atașate de craniu se legănau la orice mișcare.

Straniul vânător a emis un nou *clinck*et provocator, ca un fel de zornăit produs de coada unui șarpe cu clopoței. Vânătorul era atent la *gruzzly* rănit. În mâna mare, cu gheare, ținea un cilindru. Când a strâns mânerul de control al acestuia, de la fiecare capăt au ieșit prelungiri ascuțite, formând o lance. Îndoindu-și pe spate brațul foarte musculos, vânătorul a aruncat lancea care s-a înfipt în partea din dreapta a pieptului lui *gruzzly* precum un fulger albăstrui.

Monstrul uriaș a rupt în două arma high-tech cu laba sa puternică, apoi a înaintat greoi către vânătorul abia văzut. Camuflajul acestuia a dispărut cu totul, iar straniul salvator al lui Jerrick a emis încă un *clinck*et provocator. În fiecare mână i-au apărut câte o lamă lungă, mortală, și s-a năpustit către oponentul său.

Gruzzly rănit a înaintat greoi către misteriosul vânător, care era un luptător iscusit. A spintecat cu lamele curbate, trasând linii însângerate pe pieptul bestiei, și tăind prin blana groasă, mată. *Gruzzly* a clămpănit din fălcile puternice, dar vânătorul a

înfipt una dintre lamele cumplite pe sub mandibula acoperită cu solzi și prin bolta palatină.

Deși sângera din răni mortale, *gruzzly* a reușit să-l zgârie cu ghearele și să-l lovească dintr-o parte pe vânător, dându-l peste cap prin iarbă. Acesta a sărit în picioare, aproape de locul unde Jerrick zăcea înghețat de uimire și teroare. Străinul era înalt de cel puțin 2,70 m și cu o musculatură bine clădită și structurată. După modul suplu în care s-a mișcat, vânătorul nu părea deloc uman.

Sângerând, pe moarte dar fără să o știe, *gruzzly* a atacat din nou. Vânătorul mascat era din nou în picioare, iar pe umăr i-a apărut o armă nouă, care se rotea, căutându-și ținta. Trei puncte roșii luminoase au apărut pe pieptul lui *gruzzly*. Chiar în clipa în care monstrul și-a dat în lături labele cu gheare gata să-și zdrobească oponentul, o explozie i-a spulberat pieptul de la stern la coloana vertebrală, formând un crater cauterizat care-i străpungea trupul dintr-o parte în alta. Coastele îndoite și vertebrele sparte formau un fel de coroană de oase și sânge. Cu un șuierat sufocat, *gruzzly* s-a prăbușit la pământ.

Vânătorul alien s-a dat înapoi și a privit cadavrul, scoțând o succesiune lungă de mârâituri în timp ce-și inspecta trofeul.

Jerrick continua să gâfâie, împietrit de uimire și sprijinit de carcasa însângerată a vacii. Se simțea lipsit de apărare, dar – ciudat! – nu era înspăimântat. Nu știa ce este acest vânător, dar ucisese unul dintre cei mai înfricoșători *gruzzly*, urgia coloniei Hardscrabble. Tânărul încerca din greu, dar nu scotea nici un sunet.

Vânătorul alien a scos un fel de cuțit aproape la fel de lung cât o sabie, care vibra strălucind albastru. Aplecându-se asupra lui *gruzzly*, vânătorul a înclinat botul reptilian, apoi, cu o singură mișcare a lamei vibratoare albastre, a decapitat trofeul. Lama energizată a cauterizat gâtul gros al lui *gruzzly*, iar capul s-a rostogolit la un metru depărtare. Jerrick putea doar presupune ce greutate mare avea, totuși alienul și-a ridicat trofeul cu o singură mână.

Auzindu-i oftatul involuntar, vânătorul s-a întors încet. L-a privit pe tânăr îndelung, cu ochii inexpresivi din spatele măștii metalice. Vânătorul părea să-l considere neinteresant, așa cum zăcea acolo slab și neînarmat, lipit de vaca moartă.

Alienul s-a întors și a plecat cu trofeul său, folosindu-și mâna liberă pentru a butona dispozitivul de control de pe armura ce o purta. Ondulațiile ca de oglindă ale aerului l-au acoperit ca o pătură de camuflaj, iar Jerrick nu l-a mai putut vedea…

În cele din urmă, tânărul s-a ridicat în picioare, acoperit de sânge, tremurând. Privi în jur la masacru. *Gruzzly* erau destul de înfricoșători, dar acum tocmai a văzut un alt prădător pe Hardscrabble, care era mult mai mortal.

2

Era târziu după-amiază când Jerrick a ajuns cu combina mamut înapoi la locul unde era construită colonia. Pe cerul cenușiu apăreau doar intermitent petice de cer verde-măsliniu.

Drept în față, vedea gardul campusului. Palisada înaltă din bușteni ascuțiți înconjura grupul de construcții prefabricate.

După sosire, coloniștii nu și-au imaginat că vor trebui să-și fortifice mica lor așezare, dar după atacurile *gruzzly* de anul trecut, liderul coloniei, Davin, a trimis echipe pe dealuri ca să doboare copaci și să folosească buștenii lungi pe post de palisadă, primitivă dar eficientă.

După acest prim an, coloniștii și-au dat seama cât au fost de naivi aducând cu ei doar o duzină de carabine cu plasmă, încrezători că vor avea parte de o așezare liniștită – dar așa era previzibil pe o planetă pașnică, fără *gruzzly* fioroși care să vină de dincolo de dealuri o dată pe an.

Palisada defensivă era medievală, dar eficientă.

Când intră pe poarta înaltă, Jerrick încă mai simțea sângele ce i se usca pe mâini și pe haine. Încă se mai străduia să analizeze ceea ce văzuse. Vitele lor de un an au fost măcelărite, iar coloniștii vor trebui să o ia de la capăt cu embrioni noi. Atâta provizie de carne, vitală, pierdută…

Deși noapte urma să se vină curând, tatăl său trebuie să trimită echipe dotate cu reflectoare și carabine cu plasmă care să recupereze carnea animalelor mutilate – dacă va găsi voluntari care să iasă din perimetrul coloniei după lăsarea întunericului. Dar Jerrick știa că acele carcase vor fi în siguranță până mâine,

pentru că prădătorii de pe Hardscrabble nu vor mânca carnea cu gust neplăcut pentru ei a animalelor terestre.

Când a intrat cu combina mamut prin poartă, oamenii au venit să-l felicite, dar imediat ce a coborât din cabină, acoperit de sânge și parcă dus de pe lume, toți au știut că ceva nu era în regulă.

Tatăl său s-a grăbit să vină lângă el, cu o expresie alarmată pe chip.

— Ce-i?

L-a prins de umeri pe Jerrick, ținându-l la o lungime de braț.

— Ce s-a-ntâmplat?

Tânărul a lăsat să-i scape un oftat tremurat.

— *Gruzzly* s-au întors.

Coloniștii au gemut și au început să murmure. Tată-l său s-a dat un pas înapoi ca să-l verifice pe Jerrick… atâta sânge!

— Ești rănit? Te-a atacat?

— *Gruzzly* ne-a ucis toate vitele. Și da, m-a atacat… dar nu sunt rănit. Mai este… ceva.

A descris ciudatul vânător camuflat, ființa neomenească cu arme superioare, cum l-a ucis pe *gruzzly* și i-a luat capul ca trofeu.

Pe măsură ce s-a lăsat seara, s-au adunat tot mai mulți coloniști. Jerrick și-a spus povestea din nou, în timp ce Davin și-a încruntat sprâncenele și a început să recalculeze.

— Fără vite care să pască, toată pășunea fertilă este acum doar o suprafață risipită. Noii embrioni au nevoie de luni de zile ca să se dezvolte, iar noi n-avem ce altceva să cultivăm pe acea pășune. Asta nu e bine.

— Nu e bine? a făcut ochii mari Jerrick, alarmat. Tată, ai auzit ce-am spus? *Gruzzly s-au întors!*

Doi oameni solizi au închis porțile palisadei în spatele combinei. În timp ce Davin părea să fie preocupat de altceva, Jerrick a strigat către ceilalți coloniști.

— Luați carabinele cu plasmă și organizați o gardă sus, pe palisadă. E mai bine să fim pregătiți.

Davin a dat aprobator din cap.

— Bună idee, deși anul trecut palisada a fost suficientă împotriva *gruzzly*. Ne-au lăsat în pace.

Jerrick și-a curățat sângele uscat de pe obraji și a spus încet.

— Poate că da, dar *gruzzly* nu sunt singura amenințare care mă îngrijorează.

Pe măsură ce întunericul se lăsa, pe dealurile înconjurătoare au izbucnit brusc sulițe de foc. Pădurile întunecate erau străbătute de flăcări și explozii portocalii. Jerrick s-a urcat pe una dintre platformele de supraveghere aflată în partea de sus a palisadei, și privi în adâncul întunericului. Davin a venit lângă el.

— Ce-ar putea fi asta? Seamănă cu o zonă de război.

— E celălalt vânător; așa ucide el *gruzzly*... N-am văzut în viața mea ceva atât de rece și mortal. Și dacă sunt mai mulți?

Davin privea șirul de explozii de pe dealuri. Chiar dacă exploziile erau îndepărtate, puteau auzi urlete bestiale slabe în liniștea totală înconjurătoare.

— Poate că vânează și ucid – atunci... să fie cu noroc!

— *Dacă* asta fac, a replicat Jerrick privind și el către linia de explozii. Sau poate că îi hăituiesc pe *gruzzly* aici, în vale, unde pot lupta cu ei.

3

Hardscrabble nu a fost nicicând un loc plăcut, dar acum era un câmp de luptă, monștrii împotriva monștrilor. Exploziile au continuat toată noaptea; urletele scoase de *gruzzly* și flăcările strălucitoare a ținut întreaga colonie cu sufletul la gură.

Oamenii s-au adunat în interiorul îngrăditurii, conștienți că palisada de bușteni ascuțiți era doar o sugestie de siguranță. Dacă ambele specii mortale își puneau mintea cu ea, o puteau doborî cu ușurință și pătrunde înăuntru.

Lumina rozalie a zorilor se răspândea deasupra terenului. Aflat din nou pe platforma de observație, Jerrick cerceta atent câmpurile prin binoclu. Nu-și putea lua ochii de la brazdele întunecate pe care armele energetice le-au *sfâșiat* în solul pășunilor. Strălucirea exploziilor nesfârșite a continuat întreaga noapte, stârnindu-i îngrijorarea. Acum, în zori, a văzut că o parte dintre tarlalele lor de porumb și grâu au fost arse și călcate în picioare.

Trei *gruzzly* uriași morți zăceau răspândiți pe pământ, decapitați – capetele fiind luate ca trofee, iar trupurile abandonate în mijlocul câmpiilor coloniei.

Gâfâind de efort, tatăl său a urcat lângă el, păstrând tăcerea. Fără nici un cuvânt, Jerrick i-a dat binoclul. Uitându-se prin el, Davin s-a făcut palid.

— Culturile noastre…

Jerrick privea fumul ce se ridica spre cer unde se amesteca cu cenușiul plafonului de nori.

— Trebuie să recuperăm vitele moarte, să procesăm carnea, pentru ca măcar să ne alegem cu ceva din moartea lor. Nu putem irosi nici o fărâmă.

Davin a clătinat din cap, continuând să privească prin binoclu.

— Trebuie să revitalizăm imediat mai mulți embrioni. Pășunea este încă bună, chiar dacă vitele sunt moarte.

Pe Jerrick l-a cuprins furia.

— Pășunea? Tată, oamenii noștri nici măcar nu pot părăsi tabăra atât timp cât bântuie creaturile acelea!

Davin a coborât binoclul de la ochi și s-a uitat la fiul său.

— Anul trecut, după o vreme, *gruzzly* s-au reîntors pe dealuri. Cam tot atât timp le va trebui embrionilor să se transforme în viței. Trebuie să sperăm – și să ne pregătim.

— Dar celelalte creaturi, acei *predator*i alieni… ei îi vânează pe *gruzzly* doar pentru sport.

Davin a rămas la fel de încăpățânat.

— Înseamnă că atunci când *gruzzly* nu vor mai fi, vânătorii vor pleca și ei. Totul va fi bine.

Jerrick știa că nu va putea înfrânge nicicând optimismul încăpățânat al tatălui său.

— Oamenii noștri ar putea la fel de bine muri de foame. Avem puține avantaje pe această planetă. Suntem la limita supraviețuirii. Și nici nu putem trimite un semnal de ajutor. Ar dura ani înainte ca să primim un răspuns. Inițiativa de colonizarea ne-a abandonat pe Hardscrabble. Când va veni vreo navă-cercetaș să ne verifice – poate peste zece ani? – va găsi doar un oraș fantomă.

— Vom supraviețui, a spus Davin, cu voce încrezătoare. Da, *vom supraviețui!* Avem destule provizii. Putem extinde bazinele pentru creșterea intensivă a algelor nutritive, dacă trebuie. Au gust de rahat, dar putem supraviețui cu ele. Și chiar cu pagubele produse de foc, tot vom salva câte ceva din recoltele noastre.

— Numai dacă Creaturile pleacă, a insistat Jerrick.

Ca un fel de provocare la cele spuse, un val de aer tremurător de o formă umanoidă a sprintat de-a latul câmpurilor, iar apoi pe drumul bătătorit ce ducea către poarta îngrăditurii. Jerrick a prins mișcarea cu coada ochiului și s-a întors ca să o studieze, recunoscând unul dintre *predator*ii alieni învăluit în camuflajul său.

Lăsând „mantia" sa tremurătoare să se disipeze, silueta impozantă s-a oprit lângă palisadă, privindu-i, și analizându-le defensiva. Acesta arăta diferit de vânătorul cu care se întâlnise Jerrick în ziua anterioară. Păru să aprecieze că palisada lor din lemn era rizibil de primitivă. Pâlpâirea s-a transformat într-o „ceață" neclară și Creatura a dispărut cu totul. Davin se holba la aerul gol și era evident că împărtășea dubiile fiului său referitoare la șansele de supraviețuire ale coloniei.

Bătrânul a coborât de pe platforma de observare, în timp ce Jerrick a folosit binoclul ca să cerceteze iarăși, obsesiv, terenul. Nu voia să coboare. În adâncul zonei colinare, șuieratul exploziilor și izbucnirile flăcărilor au continuat intermitent, foarte departe, dar acum tânărul se concentra asupra unui alt tumult ce se desfășura mult mai aproape.

Pe o tarla apropiată pe care creștea grâu, un *gruzzly* uriaș și blănos s-a ivit din ceața dimineții precum o umbră monstruoasă. Blana întunecată de pe partea stângă era arsă, ca și cum ar fi fost expusă uneia dintre armele energetice ale vânătorilor. Bestia gigantică năvălea înainte, mârâind și adulmecând.

Jerrick a zărit iarăși pâlpâirea ca de oglindă atunci când armura *predator*ului l-a lăsat parțial vizibil. Marele *gruzzly* se baza mai mult pe miros și auz, deci camuflajul nu era apărarea perfectă. Limba neagră a ieșit din botul reptilian și a urlat, cu labele cu gheare depărtate, căutându-și ținta.

Vânătorul alien s-a îndreptat direct spre el, înfruntându-l, apoi a dispărut pe de-a-ntregul când camuflajul i s-a activat din nou.

Bestia rănită se mișca greoi înaintând prin câmpul de grâu, zdrobind prețioasele plante, în timp ce căuta alienul pe care-l simțea prin apropiere. Venind parcă de nicăieri, un jet de foc s-a întins pe deasupra solului. Vânătorul ardea intenționat pământul pentru a înfuria animalul. *Gruzzly* s-a îndepărtat împiedicându-se de fumul negru și trosniturile focului.

Vânătorul a incendiat și alte zone cu culturi, înconjurând bestia cu flăcări.

Jerrick vedea totul, îngrozit:

— Astea-s câmpurile noastre! Blestematule!

*Predator*ului alien nu părea să-i pese, și continua să folosească flăcările pentru a-l hăitui pe *gruzzly*. *Predator*ul se vedea ca o siluetă umană neclară pe fondul flăcărilor. Fiara îmblănită a șarjat direct spre flăcări, descoperind, cine știe cum, inamicul.

*Predator*ul și-a împroșcat prada cu aruncătorul de flăcări, dar arsura era deviată de platoșa reptiliană a animalului. Confruntat acum cu adevărata bătălie, vânătorul și-a deconectat camuflajul și a înaintat. În mâini avea cele două lame lungi. Creatura îmblănită l-a lovit dintr-o parte, doborându-l. Vânătorul s-a rostogolit prin flăcările ce creșteau, cuprinzând câmpul, după care a revenit în picioare și a sprintat înainte cu ambele lame extinse. Șuvițele de „păr" s-au zburlit cu furie, iar prin masca metalică a lăsat să iasă un urlet care suna la fel de primordial ca cel al lui *gruzzly*.

S-au confruntat. Lamele ascuțite ale vânătorului s-au înfipt în trupul bestiei iar și iar precum acul unei viespi. Cu labele sale masive, aceasta a „îmbrățișat" vânătorul și l-a strâns puternic. Ghearele lungi scoteau scântei la contactul cu armura, avariind-o.

Atunci, *predator*ul a lipit pe spatele lui *gruzzly* un dispozitiv exploziv auto-adeziv. Cu o izbucnire de flacără orbitoare, explozia a făcut praf vertebrele bestiei și i-a spulberat cavitatea toracică, incinerându-i coloana vertebrală și inima. Monstrul uriaș s-a prăbușit mort, iar *predator*ul s-a dat înapoi, abia mai reușind să se țină pe picioare. Armura sa deteriorată scotea scântei datorită unor pulsuri neregulate de energie, iar din corp îi curgeau șiroaie de sânge verde, acid. Deși rănit, *predator*ul a rămas în picioare lângă prada sa.

Gruzzly mort zăcea contorsionat și fumegând. În jurul lor, câmpurile ardeau trosnind.

Privind carnagiul de pe platforma sa de observație, Jerrick a murmurat:

— Blestematule!

Pe neașteptate, a observat poarta din palisadă deschizându-se. S-a aplecat peste vârfurile ascuțite ale buștenilor: ‘*Ce dracu…?*’

O siluetă a ieșit afară pe drumul bătătorit… un om cu o carabină cu plasmă.

Tatăl său!

Davin a închis poarta în urma sa și a plecat pe drum către câmpul cu grâul în flăcări, *gruzzly* mort și *predator*ul rănit.

La marginea tarlalei ce ardea, vânătorul era preocupat de decapitarea prăzii sale, tăindu-i gâtul gros.

Jerrick a strigat:

— Tată, întoarce-te! Ce faci?

Davin s-a întors spre el, ridicându-și carabina.

— Ai dreptate, cineva trebuie să lupte pentru colonia noastră.

Deși evident hotărât, părea foarte mărunt.

— Dacă *predator*ul acesta este rănit, ar putea fi singura noastră șansă de a ucide pe unul dintre ei.

Apoi a început să alerge înainte.

— Întoarce-te! a strigat Jerrick.

Dar dacă acțiunea tatălui său îi va înfuria doar pe ceilalți vânători alieni?

Câțiva dintre tovarășii săi coloniști s-au urcat pe palisadă, privind în afară. Alți câțiva au deschis poarta. Tatăl său era prostește de convins că are dreptate, ca totdeauna… iar Jerrick știa că acesta nu are întotdeauna dreptate.

Când s-a apropiat de *predator*ul rănit care era aplecat peste hoitul lui *gruzzly*, Davin a deschis focul cu carabina cu plasmă, dar cele mai multe focuri ale sale se duceau aiurea, spulberând doar țărâna. Unul chiar a lovit cadavrul, făcând o gaură nouă prin blana deasă.

*Predator*ul musculos s-a ridicat, de pe el picurând atât sângele întunecat al lui *gruzzly*, cât și propriul său sânge verde-luminos din răni.

Davin și-a ridicat carabina și a tras din nou. Una dintre descărcările energetice a ricoșat de șoldul *predator*ului, scoțând scântei din armura acestuia, dar nu a părut să-l fi rănit. O rețea de descărcări statice a fulgerat peste trupul lui când camuflajul a pâlpâit, apoi a dispărut din nou.

Încurajat, tatăl său a strigat curajos… prostește. A mai tras de patru ori, ratând repetat, până ce una dintre descărcări a lovit umărul *predator*ului, distrugându-i arma energetică montată acolo.

Acesta a părut mai degrabă furios decât intimidat. A luat de la centură un cilindru pe care l-a strâns în mână. Capătul lung și ascuțit de lance s-a extins și blocat în poziție cu un *click*.

Davin înainta, trăgând din mers... aiurea. Deși liderul coloniei se afla încă departe, *predator*ul și-a dus brațul spre spate și a aruncat lancea șuierătoare.

Jerrick a țipat, neajutorat. Tatăl său nu s-a putut feri destul de repede, deși a mai reușit să tragă de două ori – ambele rateuri. Lancea energizată i-a pătruns prin abdomen, străpungându-l cu ușurință.

Davin s-a oprit din înaintare, apoi s-a mai clătinat încă doi pași... și a căzut într-o parte.

Jerrick a urlat, incapabil să-și ia ochii din binoclu: *'NUUUU!'*

Șchiopătând, *predator*ul a înaintat încet, datorită rănilor. S-a oprit și s-a aplecat peste trupul lui Davin.

Prin binoclu, Jerrick și-a văzut tatăl prinzând cu mâinile capătul neted, ascuțit, dar nu a reușit din cauza sângelui.

*Predator*ul și-a apucat arma și a scos-o din trup. Capetele ascuțite s-au retractat în secțiunea centrală a cilindrului.

Davin a rămas lungit, sufocându-se, fiind deja *mort*, deși încă nu realiza faptul.

*Predator*ul și-a întors chipul mascat către palisada din depărtare de unde veneau strigătele lui Jerrick. După un moment de gândire, s-a aplecat și a tăiat gâtul lui Davin cu lama zimțată. L-a prins de păr pe liderul coloniei și i-a tras capul pe spate, apoi, cu o mișcare violentă i l-a smuls împreună cu coloana vertebrală de care atârnau ca niște zdrențe resturi de nervi spinali. A ridicat capul lui Davin ca pe un trofeu neimpresionant, l-a agățat la brâu, într-o parte, apoi s-a ocupat ce căpățâna mult mai mare a lui *gruzzly*. Își ducea ambele trofee în timp ce traversa câmpul distrus, printre flăcări și valurile de fum.

4

Vaietul lui Jerrick s-a transformat într-un ghem de furie și nevoie de răzbunare – dar știa că este o năzuință deșartă. Nu avea nici o iluzie despre cum s-ar termina confruntarea cu un *gruzzly* uriaș sau cu un *predator*.

Unul dintre acești *predator*i i-a ucis tatăl, l-a măcelărit sub ochii coloniștilor din tabără și i-a smuls capul pe care l-a luat ca trofeu. Davin încerca să-și apere casa, dar acești vânători diabolici voiau doar să facă… sport.

Tatăl său a căzut victimă acestui… sport.

În spatele porților închise, coloniștii s-au îngrămădit în spatele protecției iluzorii a palisadei din lemn. Focul de pe câmpul cu grâu s-a stins treptat pe măsură ce plafonul cenușiu se îngroșa cu nori de furtună.

Între timp, Jerrick se confrunta cu furtuna interioară.

Tatăl său i-a spus în mod repetat că până când Jerrick nu va putea să-și controleze temperamentul, până ce nu va putea să gândească în mare, tânărul nu va putea fi un bun lider pentru colonie. Dar acum, tovarășii săi din colonie îl priveau ca pe un conducător. Poate că ei aveau nevoie de această furie. Davin fusese prea pasiv, prea optimist… prea naiv. Iar acum era mort.

Privind coloniștii îndurerați, Jerrick a răsuflat adânc, mirosind fumul din aer cu iz de sânge.

— Îl vom îngropa, a anunțat Jerrick. Am să mă duc eu ca să-i aduc trupul, sau poate vrea cineva să ajute.

S-au oferit cinci voluntari, iar încă și mai mulți erau gata să i se alăture, dar le-a tăiat elenul. Era și așa destul de riscant.

După ce Jerrick a cercetat teritoriul prin binoclu fără să descopere nici o mișcare – nici *gruzzly*, nici *predator*i – au deschis poarta. Sub cerul acoperit de plafonul gros de nori cenușii, el și voluntarii au alergat în lungul drumului de pământ, doi dintre ei fiind înarmați cu carabine cu plasmă. Arma lui Davin se afla încă în apropierea trupului acestuia. Aparent, *predator*ul nu s-a simțit deloc amenințat de ea.

Enormul trup al lui *gruzzly* zăcea prăbușit și însângerat, cu pielea groasă și plăcile reptiliene sfâșiate de atacul *predator*ului. Dar Jerrick n-avea ochi decât pentru tatăl său – sau pentru ce mai rămăsese din el. Capul i-a fost luat, la fel și coloana vertebrală, smulsă precum o buruiană dăunătoare. Familiarul său tricou maro, de lucru, era acum îmbibat cu roșu. Și l-a amintit pe tatăl său stând acasă în lumina caldă, strălucitoare, reparând rupturile din îmbrăcăminte, punând petice, pentru că cei de pe Hardscrabble nu-și puteau permite să irosească haine bune.

Acum, bluza era imposibil de reparat… la fel ca și Davin. Așa ceva nu se putea „repara”.

Jerrick privea fix, cu stomacul strâns, cu inima bătându-i nebunește și cu obrajii arzând. Ochii îi erau în lacrimi, dar nu-i curgeau pe obraji; păreau doar că-i stimulează furia.

L-a luat pe tatăl său de picioare; alți doi coloniști l-au apucat de brațele date în lături. Pe când au început să se miște încet, într-o procesiune sobră, Jerrick s-a uitat la arma de pe jos și i-a spus unuia dintre ceilalți voluntari:

— I-a carabina. Vom avea nevoie de orice mijloc de apărare.

Dacă se ajungea la un război total, se îndoia că ei ar putea câștiga fie și o singură luptă cu un *predator*, iar mulți dintre aceștia veniseră pe Hardscrabble pentru vânătoarea lor cea mare. Din fericire, păreau a fi interesați doar de *gruzzly* – dar acest fapt se putea schimba. Coloniștii nu se puteau baza pe protecția unei simple palisade de lemn sau pe ușile baricadate ale caselor prefabricate. Jerrick știa că nu au nici o cale de a-i intimida pe *predator*i ca să-i lase în pace.

Îngrijorat, privea în jur, ascultând dacă nu se aude *click*etul amenințător, sau dacă nu se vede acel aer tremurat care le marca sistemul de camuflaj. Dar nu vedea decât fumul ce se ridica și ultimele pâlpâiri ale focurilor de pe câmp.

Odată ajuns în așezarea baricadată, când norii s-au întunecat și s-a stârnit furtuna după-amiezii târzii, Jerrick nu a vrut să lase afară trupul tatălui său. Cimitirul lor, în care deja se aflau prea multe morminte, se afla în afara palisadei, într-o zonă neprotejată. Jerrick și tovarășii săi, au săpat un loc de odihnă pentru visătorul optimist care-i convinsese să vină aici. Foloseau lopețile și târnăcoapele, făcând cu schimbul munca grea, în timp ce alții stăteau de pază cu carabinele cu plasmă pregătite.

Când s-a terminat, Jerrick se gândi că groapa goală seamănă cu o gură căscată, singuratică și rece. A privit-o îndelung, înainte de a da aprobator din cap, aplecându-se să ridice trupul decapitat. Cu ajutorul altor doi, l-au pus pe Davin în mormânt și l-au acoperit cu țărână.

Soarele a apus, vântul s-a întărit, și toți s-au întors în interiorul așezării lângă cei dragi, sperând – împotriva oricărei șanse – că vor găsi o cale de supraviețuire…

Jerrick avea alte idei. Se simțea batjocorit, lovit, dar nu înfrânt, și nu se va mulțumi doar să se *facă mic*. În inima sa, a înțeles cât de prostesc era planul său, și cum ar putea pune în pericol întreaga colonie, dacă dădea greș.

Nu-i păsa. Trebuia să o facă.

În timp ce furtuna devenea tot mai puternică, Jerrick a luat una dintre carabinele cu plasmă, a verificat dacă încărcătura era completă, apoi a deschis poarta din palisadă. Fără a spune nimănui, a urcat în cabina combinei-mamut. A respirat adânc și a pus mâinile pe comenzi. A pornit motoarele, a conectat întreaga energie a bateriilor și a aprins reflectoarele puternice.

Conurile de lumină străpungeau întunericul vântos, dezvăluind peisajul sumbru de pe Hardscrabble, culturile devastate de foc, speranțele lor năruite. Furia lui Jerrick a crescut și mai mult când a ieșit pe poartă. În spatele vehiculului gigant a văzut trei coloniști alergând după el, atrași de zgomot. Dădeau din mâini și strigau, dar Jerrick nu a oprit.

A continuat să înainteze prin furtună.

Roțile mari se rostogoleau zgomotos pe drumul de pământ ducând combina către câmpurile cu cereale. Luminile uriașei mașinării de recoltare dezvăluiau unele petice rămase încă verzi. Nu tot grâul și porumbul lor a fost ars și distrus de *gruzzly* și vânătorii alieni. Dacă pericolul extern era înlăturat, coloniștii puteau reînsămânța imediat, încercând să supraviețuiască cu rații reduse până ce colonia își va reveni.

Dar, înainte de a-și face griji despre supraviețuirea pe termen lung a coloniei, trebuia să se asigure că vor reuși să apuce cu toții zorii acestei nopți. Trebuia să-i înfricoșeze destul pe *predator*i, cât să-i lase în pace pe oameni.

A mărit puterea reflectoarelor pentru a putea vedea terenul până dincolo de câmpuri. În timp ce baleia cu razele de lumină zonele arse, a numărat patru *gruzzly* morți împrăștiați pe sol, toți decapitați. Bestiile gigantice fuseseră hăituite și alungate de pe dealuri, provocând devastarea firavei colonii – dar acum au fost uciși într-un fel de joc mare de vânătoare extraterestră. Iar coloniștii erau prinși la mijloc.

În această noapte, Jerrick intenționa să vâneze el însuși.

Geamurile cabinei zbârnâiau datorită rafalelor de vânt și a stropilor de ploaie, în timp ce mașinăria uriașă se târa pe teren. A condus-o către pășunea unde au fost măcelărite vitele. Chiar și

după aproape două zile, carcasele lor prăbușite erau încă neatinse. Pe Terra, ar fi fost acoperite de păsări și gângănii, dar nici o specie indigenă de pe Hardscrabble nu putea mânca și digera carnea unor animale terestre.

Când combina-mamut a ajuns la marginea zonei colinare, Jerrick a plimbat razele luminoase peste peticele de iarbă. Deodată, în lumină, a apărut o siluetă enormă, diformă. Inima i-a stat pe loc – acest *gruzzly* era și mai mare decât ce-l atacase mai înainte, mai mare și decât cei uciși de *predator* pe câmpul cu grâu. Acesta era uriaș, de parcă era „mămica" întregii rase.

Acum, stătea aplecat asupra unui alt trup – un *gruzzly* mare care zăcea sfâșiat pe pământ. Prin comparație cu acest monstru, părea un copilaș.

Un pui.

Gigantica mamă-*gruzzly* s-a întins peste cadavrul decapitat și a ridicat unul dintre solidele picioare posterioare, ca răspuns la luminile strălucitoare ale vehiculului ce se apropia. A scos un urlet atât de puternic de a zbârnâit toată cabina combinei. Instinctiv, Jerrick a aruncat o privire la carabina cu plasmă aflată lângă scaunul său, și a știut că chiar dacă ar fi descărcat întreaga încărcătură, tot n-ar fi ucis animalul titanic.

Dar el nu intenționa să lupte cu o simplă carabină cu plasmă.

Jerrick a operat comenzile din cabină și a extins în față ferăstraiele diamantate, destinate defrișării pădurii pentru a obține terenuri cultivabile. Lamele vibrau și scârțâiau.

A apăsat pe accelerator și le-a poziționat pentru atac. Combina a rulat înainte, iar mama-*gruzzly* s-a ridicat pe picioarele din spate, cu labele anterioare deschise către adversarul mecanic, fără să dea nici o clipă îndărăt. Lamele ferăstraielor au huruit și s-au rotit. Lumina laserului de ghidaj marca zona de acțiune din fața combinei.

Jerrick a strâns din dinți. Monștrii ăștia au ucis câțiva coloniști, au masacrat toate cele zece vite, le-au ruinat șansele de supraviețuire. Nu conta dacă vânătorii alieni erau mai răi sau nu; toți erau inamicii lui, iar Jerrick trebuia să se impună în fața lor.

Gruzzly a înfruntat vehiculul care se apropia, lovind cu laba enormă lama rotitoare. Colții diamantați au mușcat din pielea groasă, tăind adânc, dar lovitura monstrului a fost destul de puternică și a dereglat ferăstrăul, îndoindu-i brațele extinse.

Reacționând cu repeziciune, Jerrick a extins a doua lamă în jos și a tăiat prin umărul monstrului, dar *gruzzly* s-a retras, eliberându-se. Urletul lui de durere a răsunat prin noapte.

Aducând motorul la întreaga putere, Jerrick a mișcat combina înainte. A coborât brațul de recoltare, un cilindru rotitor proiectat să recolteze culturile și să le introducă în treierătoare și procesatoare. *Gruzzly* a apucat cilindrul, dar și-a prins laba în unitate. Forța rotativă a acestuia a fost suficient de puternică încât să-i rupă brațul monstrului. *Gruzzly*, prins în mașinărie, a încercat să se elibereze și a lăsat să-i scape un urlet demențial. A reușit doar să blocheze cilindrul. Deși motoarele s-au accelerat, vuind, nu au mai reușit să-l rotească. Mama-*gruzzly* a încercat să-și smulgă membrul rupt.

— Mori, lua-te-ar dracu! a șuierat Jerrick.

Gruzzly a reușit să se elibereze, smulgând cilindrul de recoltare, apoi s-a dat înapoi clătinându-se. Cu toată durerea, monstrul rănit s-a întors către un alt sunet.

În întunericul străbătut de vântul șuierător, Jerrick a văzut mișcare prin geamul cabinei. În picioare, în mijlocul câmpului de luptă, vânătorul alien a lansat un glob de plasmă albastră din arma montată pe umăr. Descărcarea a străpuns întunericul, lovindu-l pe *gruzzly* în coaste și provocându-i o rană cauterizată.

Monstrul s-a dat înapoi clătinându-se, dar Jerrick a fost cuprins de furie și indignare. El a lovit primul, rănind-o grav pe mama-*gruzzly*. Nu știa dacă ideea lui va funcționa, dar știa că trebuie să încerce.

A debreiat motoarele combinei, lăsând ferăstraiele să huruie, apoi a sărit din cabină cu carabina în mână și a alergat prin iarbă.

— E prada *mea*, nemernicule! a strigat către *predator*. Lasă-mi-o în pace!

A sprintat către *gruzzly* muribund, care chiar dacă avea asemenea răni, tot mai putea provoca o grămadă de *necazuri*. Cu colțul ochiului, a observat tremurul camuflajului și s-a întrebat de ce vânătorul alien se temea să se arate. Sigur nu din cauza lui Jerrick.

A alergat peste câmp, țipând. A tras de cinci ori cu carabina cu plasmă, și – spre deosebire de tatăl său – și-a lovit ținta de fiecare dată. Unul după altul, proiectilele înalt-energetice l-au lovit în piept pe *gruzzly*. Cu un puternic *whuff*, animalul enorm s-a prăbușit în iarba îmbibată cu sânge.

Jerrick s-a apropiat de monstru fără nici o precauție. Unul dintre brațe fusese aproape retezat de ferăstrău, iar celălalt distrus rău de cilindrul rotitor. Sângele părea negru în lumina reflectoarelor de pe combină.

Jerrick văzu camuflajul reflectiv al *predator*ului apropiindu-se de asemenea de bestia muribundă – dar el a ajuns primul. Sfidător, a rămas drept lângă monstru, i-a pus carabina la gâtul rănit și a tras.

Când gigantica creatură a rămas moartă în iarba a ceea ce ar fi trebuit să fie doar o pășune pașnică pentru vitele coloniei, Jerrick și-a ținut arma cu ambele mâini, rotind țeava prin noapte, în căutarea vreunui semn care să-i arate unde se afla vânătorul alien.

— E prada mea, a strigat Jerrick. Eu am ucis-o – e *trofeul meu*!

Și-a pus gheata pe trupul îmblănit al uriașului *gruzzly*.

Și-a rotit iar arma în toate părțile, îndoindu-se că se va putea salva dacă *predator*ul se hotăra să-l atace. A văzut o vibrație în dreapta, și s-a uitat provocator într-acolo.

— *Eu* am ucis-o!

Camuflajul a tremurat într-o sumedenie de descărcări statice, apoi s-a disipat dezvăluind o formă umanoidă, înaltă și puternică. O mască netedă, inumană, înfricoșătoare, îi acoperea fața, iar niște *tentacule* asemănătoare unor șuvițe de păr se legănau de pe cap până la umeri. Chiar dacă orificiile pentru ochi erau *oarbe*, Jerrick putea citi acolo o amenințare adâncă, o poftă de sânge clocotitoare. *Predator*ul putea reacționa cu furie, ucigându-l pe Jerrick pentru că a îndrăznit să se amestece în vânătoarea sa... dar Jerrick nu credea că o va face. *Predator*ul stătea în fața sa, privindu-l.

— E trofeul *meu*, i-a spus din nou, cu o voce mai joasă.

Riscând totul, Jerrick a mai tras de două ori cu carabina, retezând cu totul capul lui gruzzly. A aruncat arma deoparte, apoi s-a aplecat să apuce capul hidos al monstrului și l-a tras mai departe de restul trupului. Rămase apoi cu picioarele de o parte și de alta a gâtului cauterizat.

— E trofeul *meu*!

Și-a încrucișat brațele la piept, cu fața către *predator*.

Amenințătorul alien se uita la el, cu brațele musculoase atârnându-i.

După un moment lung, tensionat, *predator*ul și-a înclinat ușor capul, aprobator, apoi s-a întors și a plecat. Și-a activat camuflajul reflectiv și s-a afundat în noapte.

Jerrick aproape că s-a prăbușit de teroare și ușurare. A stat clipind în vântul șfichiuitor, în ploaia intermitentă... dar noaptea a rămas tăcută – până când în depărtare, pe dealuri a auzit o serie de explozii. Echipa de *predator*i continua vânătoarea de gruzzly...

6

Huruind în lungul drumului din cauza avariilor mecanice, combina-mamut se târa înapoi spre așezarea coloniștilor. Depozitat în bena pentru recoltă, se afla căpățâna uriașă a lui *gruzzly* – trofeul lui Jerrick. Monstrul mort se holba cu ochi sticloși. Coloniștii înfricoșați s-au adunat deopotrivă terifiați și ușurați. Când au deschis poarta și au văzut capul de *gruzzly* adus de Jerrick, s-au dat cu toții înapoi. Jerrick a oprit vehiculul chiar lângă gardul defensiv, a întors combina, și a manevrat comenzile pentru a coborî bena și a descărcat capul mamei-*gruzzly* pe pământ.

Aplecându-se prin portiera cabinei, a strigat către coloniști:

— Lăsați-l acolo ca avertisment pentru acești *predator*i! Este trofeul *meu*! Și poate că mirosul morții îi va ține departe și pe *gruzzly*.

Începu să râdă cu cruzime.

— Nu vor mai vrea să se pună cu noi!

Jerrick se referea la cel mai mare prădător indigen de pe Hardscrabble – dar el l-a ucis, deci, poate că *el* era acum cel mai mare prădător din ierarhia aceste lumi aspre, nerevendicate. Vedea focurile de pe colinele îndepărtate și știa că *predator*ii alieni vor continua să-i vâneze pe *gruzzly* care s-au retras adânc în sălbăticie.

Lăsând capul uriaș afară, ca pe un avertisment, Jerrick și-a dus combina înăuntrul așezării, iar coloniștii au închis poarta în urma sa. Acum se simțea răzbunat. Victorios și – ciudat! – în siguranță. Spera că și *predator*ii alieni, la fel ca *gruzzly*, îi vor ocoli de acum înainte, dând o șansă acestei așezări umane.

Coloniștii disperați își vor reevalua resursele și-și vor da seama cum să supraviețuiască. Deocamdată, Jerrick nu-și făcea griji pentru ce va aduce perioada următoare.

SFÂRȘIT